

B O A R D O F S T U D I E S
NEW SOUTH WALES

2010

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Vietnamese Continuers

**(Section I — Listening and Responding
Part A and Part B)**

Transcript

Familiarisation Text

- Tâm: Chào chị Mai. Lâu quá không gặp ! Cả nhà đều mạnh khỏe chứ? Ủa mà anh Hùng đâu?
- Mai : Chào anh Tâm. Cám ơn anh, cả nhà tôi đều khỏe. Anh ấy còn đang tìm chỗ đậu xe.
- Tâm: Hai ông bà đi shop hả?
- Mai: Tụi tôi định đến văn phòng luật sư ký lease sang shop.
- Tâm: Hai ông bà định mở shop gì?
- Mai: Tiệm ăn. Khi nào khai trương, mời anh chị đến giúp vui.
- Tâm: Việc đó chị khỏi lo. Chị mà nấu các món nhậu thì khỏi chê. Chị cứ hú một tiếng là tụi này tới ngay.

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

- Bằng: Trang này, chuyện gì xảy ra ở sân trường vào giờ nghỉ?
- Trang: Có hai bạn đánh lộn nhau.
- Bằng: Ủa, ở Úc học sinh cũng đánh lộn nhau ở sân trường nữa sao? Bằng nghe nói là trường học ở Úc có kỷ luật chặt chẽ lắm mà!
- Trang: Tại Bằng ở Việt Nam mới qua nên không biết chớ dù kỷ luật trường có chặt chẽ đến đâu thì chuyện đánh nhau vẫn có thể xảy ra.
- Bằng: Vậy thì học sinh có an toàn khi đến trường không?
- Trang: An toàn chứ, Bằng không nhớ là thầy cô giáo luôn nhắc nhở chúng ta những biện pháp để ngăn ngừa vấn đề này à.
- Bằng: Vậy thì chuyện gì sẽ xảy ra cho hai bạn đánh nhau sáng nay?
- Trang: Nhà trường sẽ nói chuyện với hai bạn và cha mẹ sẽ được mời vào, rồi tùy theo mức độ, hai bạn sẽ bị phạt theo nội qui nhà trường.

Question 2

Kính thưa quý vị.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của quý vị ngày hôm nay tại câu lạc bộ giới trẻ Việt Nam mới được thành lập.

Chúng tôi cảm thấy thật hãnh diện khi đứng tại hội trường nơi đây để đón tiếp quý vị.

Một số bạn trẻ có thể không biết là các bạn có thể tham gia nhiều sinh hoạt khác nhau tại câu lạc bộ giới trẻ.

Chúng tôi đã tổ chức nhiều sinh hoạt thích hợp cho giới trẻ. Bao gồm các lĩnh vực vui chơi giải trí lành mạnh thí dụ dạy múa, hát và các phong trào thể thao như thi đấu bóng bàn, võ thuật...

Chúng tôi rất cảm ơn các vị bảo trợ đã ủng hộ tinh thần và vật chất để chúng tôi có cơ hội thành lập câu lạc bộ giới trẻ Việt Nam ngày hôm nay và chúng tôi thiết tha mong muốn quý vị sẽ tiếp tục ủng hộ để câu lạc bộ ngày càng vững mạnh.

Question 3

Phương: Cảm ơn ông Thanh đã tham dự buổi phát thanh. Xin cho thỉnh giả của đài biết thêm về ông.

Thanh: Được chứ. Tôi đại diện cho nhóm bảo vệ môi trường, có tên là "Môi trường và chúng ta".

Phương: Nhóm ông sinh hoạt thế nào, có thành công không?

Thanh: Rất thành công, chúng tôi làm những việc đơn giản thôi và giải thích thêm về môi trường.

Phương: Ông có thể cho vài thí dụ.

Thanh: À, chúng tôi luôn tích cực kêu gọi mọi người suy nghĩ lại về việc sử dụng nước.

Phương: Tôi không nghĩ có nhiều thay đổi. Mọi người cứ sử dụng nước bừa bãi. Tôi nghĩ phải tăng giá nước gấp ba lần.

Thanh: Dĩ nhiên đó là một phần của giải pháp. Tuy nhiên, chúng tôi đã thực hiện nhiều việc ở miền quê và dân chúng miền quê đã tiết kiệm nước. Họ giảm mức tiêu thụ nước xuống phân nửa. Việc gì cũng cần thời gian, tôi nghĩ chúng ta đang đi đúng đường.

Question 4

- Thủy: Đức này, Thủy mới đọc được một số câu hỏi hay ở một tạp chí, chúng ta thử làm nhé.
- Đức: Được, nhưng mà câu hỏi bằng tiếng Anh hả? Tiếng Anh của Đức dở lắm.
- Thủy: Không sao, Thủy có thể giúp. Chúng ta làm chung nhé.
- Đức: Đây là ý của Thủy mà.
- Thủy: Vậy thì hỏi về Thủy đi, nhưng Đức khoan câu trả lời nhé.
- Đức: Rồi, Đức xong câu một. Này, sinh nhật Thủy vừa qua hay sắp tới?
- Thủy: Thủy không thể tin được là Đức không nhớ sinh nhật Thủy vào thứ hai sắp tới, hy vọng là Đức không quên Thủy bao nhiêu tuổi.
- Đức: Dĩ nhiên là không quên rồi vì Thủy bằng tuổi Đức mà, 20 tuổi, câu hỏi thứ hai xong rồi.
- Thủy: Câu hỏi thứ ba thì dễ. Sáng nào Thủy cũng vui vẻ mà. Bờ tèo có đồng ý không?
- Đức: Thôi đi, Thủy không nhớ có những lần đi trại, Đức không dám nói chuyện với Thủy lúc sáng sớm sao?
- Thủy: Vậy à? Thủy đâu có biết nhưng đúng ra không phải sáng nào cũng vậy.
- Đức: Dĩ nhiên là không rồi. Bây giờ qua câu hỏi kế. Nhưng chữ này nghĩa là gì?
- Thủy: Anxious nghĩa là hay lo lắng.
- Đức: Như vậy chắc chắn "hay lo lắng" không diễn tả đúng Thủy rồi, chính Đức mới là hay lo lắng.
- Thủy: Cũng được, Thủy hay nói sự thật.
- Đức: Đức biết mà. Bây giờ còn một câu hỏi cuối cùng.
- Thủy: Thôi khỏi đi. Máy câu hỏi này vớ vẩn quá.
- Đức: Thủy nói đúng nhưng Đức muốn trả lời câu hỏi này, nhưng Thủy quay qua chỗ khác đi, để không thôi có người sắp lên mây.

Question 5

Chào các bạn

Nhân dịp buổi họp mặt hằng năm của hội sinh viên, chúng tôi xin ra mắt Đội Thanh Niên Xã Hội và kêu gọi sự tham gia của các bạn. Thật hân hạnh khi chúng tôi được nói chuyện với các bạn, những người vừa kết thúc bậc trung học và đang theo đuổi con đường học vấn cao hơn.

Trong tuần lễ hướng dẫn, các bạn đã có dịp tham gia các câu lạc bộ khác nhau và các hoạt động khác nhau. Chúng tôi rất thất vọng khi các câu lạc bộ đó chỉ nói về những hoạt động vui chơi hoặc hứa hẹn việc làm cho mai sau nhưng không hề giúp các bạn suy nghĩ về con đường phục vụ nhưng các bạn phải làm điều đó.

Tôi có thể nhìn thấy một số các bạn tự hỏi tại sao phải tham gia phong trào xã hội trong khi các bài giảng đang chờ ở giảng đường. Dĩ nhiên bài giảng sẽ rất quan trọng vì nó sẽ giúp các bạn đạt được những công việc lương cao nhưng điều tôi lo ngại là nếu bạn không muốn giúp người thì trong tương lai làm sao được người giúp trở lại. Tôi muốn mỗi con tim của từng người là một ngọn lửa và phải giữ ngọn lửa luôn sáng và chỉ có cách đó mới làm phong trào lan nhanh như lửa gặp gió to. Các bạn phải làm điều đó.

Các bạn mến, ý nghĩa của cuộc sống chúng ta không chỉ thu hẹp trong bốn bức tường của giảng đường mà nên mở rộng ra hơn với ý nghĩa một cuộc sống sống động với những con người xung quanh. Điều đó làm chúng ta nhớ đến bài ru con mà mẹ chúng ta hay ru thuở nào. "Con đi trường học, mẹ đi trường đời." Thật đúng là trường đời nơi mà chúng ta biết học cách giúp những người cần, biết đánh vần chữ "người" với ý nghĩa đầy đủ của nó. Các bạn phải làm điều đó.

Các bạn thân mến,

Đây là lúc các bạn nên dấn thân vào trường đời. Các bạn làm việc đó không phải để cứu giúp người khác mà đó chính để giúp bản thân các bạn.

Chắc chắn các bạn sẽ tự tin, hữu dụng hơn khi bước chân vào xã hội mai sau.

Cám ơn các bạn đã lắng nghe!

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 6

Sau đây là bản tin vừa nhận được.

Một cơn lũ đột ngột đã làm cả vùng thung lũng Đất Hứa chìm trong biển nước.

Bản tin thời tiết của Nha Khí Tượng vùng dự báo có một hay hai cơn mưa rào sẽ đến trong tuần nhưng sau đó trời quang đãng, nên mọi người tưởng là bình thường khi cơn mưa kéo đến và hoàn toàn không chuẩn bị khi đột nhiên mưa càng lớn hơn lúc về đêm. Trong quá khứ cư dân đã từng chứng tỏ khả năng đối phó với lũ lụt nhưng kỳ này hoàn toàn họ không đề phòng gì cả. Bà Nguyễn, một cư dân, nói với mọi người: "Không thể nào tưởng tượng nổi. Tôi chưa từng thấy một sự thiệt hại ghê gớm đến vậy. Tất cả nhà cửa trong vùng đều bị hư hại. Chúng tôi không biết phải làm gì khi lũ lụt bắt đầu". Thật ra cũng có một số người hành động lúc mưa bắt đầu lớn nhưng họ được lệnh phải chờ chính quyền tiếp viện. Khi mực nước lên đã quá cao và chính quyền tiếp viện đến nơi thì đã quá trễ, chỉ còn cách chờ nước rút đi mà thôi.

Question 7

- Tâm: Diệp có gặp Lan không? Thấy cô ta bực tức lắm.
- Diệp: Dĩ nhiên rồi. Diệp có muốn nói chuyện với Lan nhưng cô ta không muốn nghe mình nói gì hết.
- Tâm: Có thể tại Diệp là em của anh Văn.
- Diệp: Đúng vậy, nhưng Diệp cũng là bạn thân của Lan và Diệp muốn Lan biết mình luôn sẵn sàng giúp đỡ bạn. Diệp hơi buồn vì nghĩ rằng Lan không hiểu ý Diệp. Tâm có thể nói chuyện với Lan không?
- Tâm: Chắc Tâm cũng không nói được nhưng sẽ viết một email cho Lan.
- Diệp: Đừng quan trọng hóa vấn đề.
- Tâm: Tâm nghĩ vấn đề nghiêm trọng đó chứ. Diệp biết chuyện gì xảy ra không?
- Diệp: Diệp chỉ nghe anh Văn kể lại thôi.
- Tâm: Thì sao?
- Diệp: Anh Văn và Lan đi ăn tiệc. Khi anh Văn đi lấy nước uống cho hai người thì gặp một bạn gái cũ và nói chuyện với cô ta. Sau đó, khi anh Văn đem nước uống lại cho Lan thì Lan đã bỏ đi về.
- Tâm: Diệp nghĩ chuyện xảy ra đúng như vậy?
- Diệp: Chắc là không.
- Tâm: Tâm cũng đồng ý. Tâm nghĩ Văn bỏ Lan hơi lâu. Mình cũng bị vậy rồi. Một khi mà anh Văn bắt đầu nói thì không dứt được, nhưng sau đó anh ta biết mình có lỗi.
- Diệp: Đúng vậy, anh Văn rất hối hận về chuyện đã xảy ra, nhưng Diệp nghĩ đã đến lúc anh ta phải có trách nhiệm với hành động của mình.
- Tâm: Tâm phải nói anh Văn nói chuyện với Lan.
- Diệp: Anh ấy muốn lắm nhưng Lan từ chối.
- Tâm: Để Tâm viết một email cho Lan.